

for det arbejde, som danner grundlaget for ferieretten, jfr. dog stk. 7. Der ydes endvidere feriegodtgørelse under fraværelse på grund af sygdom i mere end 3 dage, dog kun for ialt højst 3 måneder indenfor et ferieår, og kun under forudsætning af, at pågældende har været beskæftiget mindst 1 år i virksomheden før sygdommens indtræden. Ved tilskadekomst i virksomheden ydes dog altid feriegodtgørelse i sammenlagt højst 3 måneder, forudsat at vedkommende ved tilskadekomsten har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i 6 dage i sammenhæng. Feriegodtgørelsen beregnes i de i 2. og 3. punktum anførte tilfælde på grundlag af vedkommendes fortjeneste i den sidste måned før sygdommens indtræden eller tilskadekomsten.

Stk. 2. Har arbejdsgiveren antaget den ferieberettigede månedsvis eller for længere tid og således, at der ikke sker fradrag i lønnen for søgnehellidage, sygedage o. lign., kan der i stedet for feriegodtgørelse gives den ferieberettigede ferie med løn, eventuelt tillagt værdien af kost, jfr. stk. 8. Fratræder den ferieberettigede i ferieårets løb, har han krav på feriegodtgørelse for den forløbne del af ferieåret. Sker hans fratræden efter ferieårets udløb, men inden han har kunnet holde ferie med løn, kan han kræve feriegodtgørelse for hele det forudgående ferieår og for den forløbne del af det løbende ferieår. Feriegodtgørelsen udgør i disse tilfælde $6\frac{1}{2}$ pct. af den udbetalte løn. En ferieberettiget, der omfattes af nærværende stykke, er iøvrigt altid berettiget til i stedet for ferie med løn at kræve feriegodtgørelse efter de almindelige regler, dog kun med 6 pct. Hvor feriegodtgørelse ydes i henhold til de foregående bestemmelser, ses der ved beregningen bort fra løn, der er udbetalt under ferie i det tidsrum, der danner grundlag for godtgørelsen.

Stk. 3. Kravet på feriegodtgørelse og på ferie med løn forældes overfor arbejdsgiveren, hvis det ikke er rejst overfor ham inden førstkommende 15. marts efter udløbet af det ferieår, i hvilket feriegodtgørelsen er indtjent. Forsåvidt kravet ikke efterkommes, har den ferieberettigede krav på af arbejdsgiveren at få skriftlig attestations for, at og hvornår det er rejst overfor ham. I tilfælde, hvor kravet ikke af den ferieberettigede er rejst over for arbejdsgiveren inden den nævnte frist, er direktøren for arbejds- og fabriktilsynet berettiget til til indbetaling i feriefonden at afkræve arbejdsgiveren et beløb svarende til det forældede feriegodtgørelsesbeløb eller løn under ferie.

Stk. 4. I tilfælde, hvor den beskæftigede ikke oppebærer løn direkte fra den virksomhed, for hvilken arbejdet udføres, men aflønnes med drikkepenge eller på anden fra de almindelige lønningssystemer afvigende måde, fastsætter arbejds- og socialministeren de nærmere regler for beregningen af feriegodtgørelse.

Stk. 5. Feriegodtgørelsen for et ferieår skal udnyttes i løbet af det efter ferieårets udløb følgende år regnet fra 1. april til 31. marts og skal, medmindre andet følger af loven eller af de i henhold til denne udfærdigede bestemmelser, ydes gennem et feriemærkesystem, der administreres af postvæsenet eller på anden betryggende måde, og hvorom nærmere regler fastsættes af arbejds- og socialministeren. Personer, der på grund af aftjening af værnepligt er udelukket fra at holde ferie indenfor den normale ferieperiode, er berettiget til efter ferieperiodens udløb, men inden udgangen af marts måned det følgende år at få feriegodtgørelse udbetalt uden at holde ferie. Arbejds- og socialministeren kan fastsætte tilsvarende undtagelser for andre grupper af personer, der på grund af særlige forhold, f. eks. sygdom, ophold i udlandet eller lignende, er afskåret fra at holde ferie.

Stk. 6. En arbejdsgiver er ikke forpligtet til at anvende det i stk. 5 nævnte feriemærkesystem, for såvidt han er medlem af en faglig organisation, for hvilken der i henhold til lovens § 6, stk. 2, er godkendt overenskomst eller regulativ.